

Dosar nr. 3ra-892/21

2-18167532-01-3ra-18082021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. M. Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Minciuna, E. Palanciuc)

DECIZIE

28 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Aliona Miron

cu participarea: reprezentantului recurentului Consiliul Concurenței, Gabriela Corcimar, în baza procurii, avocatului Corneliu Chișilița, în bază de mandat, în interesele intimatei SRL „Comerț-Gaz” și a avocatului Svetlana Postoico, în bază de mandat, în interesele terței persoane SRL „Dominic”,

examinând recursul depus de Consiliul Concurenței,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Comerț-Gaz” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Întreprinderea municipală Regia „Autosalubritate”, Societatea cu răspundere limitată „Dominic” și Fadei Verlan, cu privire contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins cererea de apel înaintată de Consiliul Concurenței și s-a menținut hotărârea din 24 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a ț ă:

La 09 ianuarie 2018, Societatea cu răspundere limitată „Comerț-Gaz” (în continuare - SRL „Comerț-Gaz”) a înaintat acțiune împotriva Consiliului Concurenței, intervenient accesoriu ÎM Regia „Autosalubritate” privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în temeiul deciziei nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 s-a constatat încălcarea prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) al Legii concurenței, prin participarea cu oferte truate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 de către SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, cu aplicarea față de SRL „Comerț-Gaz” a amenzii în mărime de 998 343,33 lei, ce constituie 2% din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1.

Reclamanta a invocat că pârâtul nu a stabilit și elucidat circumstanțele cazului, deoarece administratorul său anterior, Fadei Verlan a depus oferta de participare la licitația publică organizată de ÎM Regia „Autosalubritate” neavând în acest sens împuterniciri, deoarece contractul nr. xxx de achiziționare a produselor petroliere,

încheiat de reclamantă cu ÎM Regia „Autosalubritate” urma să fie aprobat de Adunarea Generală a asociațiilor reclamantei.

A apreciat ca fiind eronată concluzia că în urma prezentării ofertelor de către aceasta și de către SRL „Dominic” a avut loc trucarea ofertelor, deoarece participarea sa pe piața gazului lichefiat în Republica Moldova constituie aproximativ 5% și în contextul dat presupunerea că a avut loc împărțirea pieței prin acordul anticoncurențial cu SRL „Dominic”, care la acel moment nu avea licență pentru importul gazului lichefiat, nu era posibilă.

Reclamanta a accentuat și faptul că pe lângă întreprinderile nominalizate, la licitația nr. xxx din 20 ianuarie 2016 nu a participat nici un alt agent economic și, respectiv, nu a fost lezat dreptul altor concurenți, iar prețul oferit de aceasta este unul real pentru acea perioadă. Prețul nu a fost diminuat sau majorat neargumentat și corespunde pieței, iar investigația efectuată de pârât a denaturat situația reală, deoarece la momentul petrecerii licitației publice indicate reclamanta nu procura gazul lichefiat de la SRL „Dominic”, așa cum s-a indicat în decizia contestată, ci invers, ceea ce i-a permis să propună ÎM Regia „Autosalubritate” prețul de 11200 lei pentru o tonă gaz-propan. Doar în perioada când nu a avut licența pentru importul gazului lichefiat, SRL „Comerț-Gaz” procura de la SRL „Dominic”, însă contractul de achiziții publice nr. xxx din 25 ianuarie 2016, deja a fost semnat, respectiv urma a fi executat de către reclamant.

A solicitat anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, prin care s-a constatat încălcarea prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) al Legii concurenței prin participarea cu oferte truate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016.

Prin încheierea protocolară din 01 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani s-a atras în proces în calitate de persoane terțe Fadei Verlan și SRL „Dominic” (f.d.174, vol.I).

Prin hotărârea din 24 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani acțiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată „Comerț-Gaz” a fost admisă și a fost anulată decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, în partea ce vizează reclamantul, și anume pct. 1 și pct. 3 cu privire la constatarea încălcării prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) al Legii concurenței prin participarea cu oferte truate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 și aplicarea amenzii în mărime de 998 343,63 lei, reprezentând 2% din cifra de afaceri realizată în anul 2016 cu aplicarea factorului 1.

La 04 aprilie 2020, Consiliul Concurenței a depus apel împotriva hotărârii din 24 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie respinsă acțiunea înaintată. La 17 iunie 2020, în termenul prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin decizia din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Consiliul Concurenței și s-a menținut hotărârii din 24 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 73, 74-84, vol. II).

La 06 august 2021, Consiliul Concurenței a depus recurs împotriva deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.86-99, vol.II).

În susținerea cererii de recurs, Consiliul a reiterat argumentele expuse la examinarea cauzei în fond și în cererea de apel.

Referitor la decizia atacată a menționat că este eronată concluzia instanței de apel, potrivit căreia pentru constatarea comiterii unei fapte anticoncurențiale se impune probarea întrunirii cumulative a elementelor enumerate la art. 5 din Legea concurenței, or această concluzie este bazată pe interpretarea eronată a normelor de drept material ce reglementează domeniul concurenței.

Cu referire la existența acordului anticoncurențial între întreprinderile implicate, a explicat că acesta s-a efectuat prin contact direct, prin intermediul acelorași persoane angajate în cadrul întreprinderilor. Participarea la un acord anticoncurențial nu înseamnă altceva decât renunțarea conștientă de către întreprinderi la independența lor decizională în privința politicii de afaceri, înlocuind incertitudinile pe care le presupune exercitarea activității în condiții concurențiale cu certitudinea unui comportament comun previzibil.

Atrage atenția că acțiunile întreprinderilor SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, prin participarea cu oferte trucate la licitația nr. xxx din 20 ianuarie 2016, organizată și desfășurată de către ÎM Regia „Autosalubritate”, întrunesc condițiile încălcării prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) al Legii concurenței.

În acest sens, recurentul a precizat că sunt interzise de art. 7 din Legea concurenței, cartelurile dure, care sunt considerate drept restricții prin obiect. Respectiv, nu trebuie demonstrate efectele reale asupra pieței. Această prezumție are la bază gravitatea restricției și experiența care arată că este foarte probabil ca acordurile care au ca obiect restrângerea concurenței să producă efecte negative asupra pieței și să pericliteze obiectivele urmărite de regulile de concurență.

Reieșind din cele menționate, recurentul a apreciat ca fiind eronate și constatările instanței precum că existența efectului acordului anticoncurențial realizat între întreprinderile SRL „Comerț-Gaz” și SRL „Dominic” urmează a fi succedat de împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței, întrucât, în sensul legislației care reglementează domeniul concurenței, în cazul încălcărilor prin obiect, nu este necesară demonstrarea efectului.

A invocat că exercitarea funcției de contabil-șef atât la SRL „Comerț-Gaz” cât și la SRL „Dominic” de aceeași persoană și ambele întreprinderi, având sediul pe aceeași adresă, deși nu este interzis expres de lege, totuși facilitează schimbul direct de informații dintre întreprinderi/concurenți, în cadrul procedurilor de achiziții publice. Consiliul Concurenței a prezentat probe pertinente prin care a demonstrat coordonarea acțiunilor întreprinderilor în vederea participării la licitația din 20 ianuarie 2016 cu oferte trucate.

A mai accentuat că atâta timp cât înțelegerea/acordul poate fi dedus din comportamentul părților și conduita acestora demonstrează existența înțelegerii, nu este necesară materializarea acestuia în formă scrisă, este esențială voința părților, indiferent de forma în care aceasta se realizează.

De asemenea consideră eronată și concluzia instanței de apel precum că inginerul Fadei Verlan acționa în numele SRL „Dominic” temporar, prin cumul la întreprinderea dată, ca urmare a aflării administratorului ei în concediu, or, potrivit Ordinului nr. 4 din 16 februarie 2017 privind împuternicirea persoanei responsabile, în legătură cu aflarea directorului entității SRL „Dominic”, Vladimir Frenc în concediu anual, a fost

împuternicit cu dreptul de răspundere și semnătură Fadei Verlan din data de 16 februarie 2017 pentru o perioadă nedeterminată. În acest sens, procedura de achiziții publice investigată de Consiliul Concurenței a avut loc la 20 ianuarie 2016, adică anterior acordării împuternicirilor lui Fadei Verlan și desemnarea acestuia în calitate de persoană împuternicită de acționa din numele întreprinderii SRL „Dominic”.

Recurentul a explicat că, la momentul depunerii ofertelor, SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” erau întreprinderi independente în sensul Legii concurenței și nu erau controlate de aceleași persoane. La procedura de achiziții publice din 20 ianuarie 2016, SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” au depus, fiecare separat, oferte în calitate de concurenți, în scopul de a participa la licitația organizată și nu au declarat (la depunerea ofertelor) că ar fi întreprinderi dependente. Or, dacă societățile ar fi participat ca membri ai grupului de întreprinderi dependente la aceeași procedură de achiziție publică, întreprinderile ar fi trebuit să depună o singură ofertă din numele ambelor întreprinderi, însă acestea au participat cu mai multe oferte, mimând concurența.

A concluzionat că, la constatarea lipsei unei înțelegeri anticoncurențiale dintre întreprinderile SRL „Comerț-Gaz” și SRL „Dominic” manifestată prin participarea cu oferte truate la procedura de licitație din 20 ianuarie 2016, atât instanța de fond cât și instanța de apel au interpretat în mod eronat prevederile Legii concurenței, anulând în mod neîntemeiat actul administrativ emis de Consiliul Concurenței - Decizia nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017.

Prin încheierea din 08 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție recursul depus de Consiliul Concurenței, a fost numit în complet de cinci judecători.

Potrivit art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

Pentru elucidarea problemelor de legalitate invocate în cererea de recurs depusă de Consiliul Concurenței, precum și pentru stabilirea unor circumstanțe importante cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a invitat părțile în proces în ședința de judecată.

În ședința de judecată s-au prezentat: reprezentantul recurentului Consiliul Concurenței, Gabriela Corcimar, în baza procurii, avocatul Corneliu Chișilița în în interesele intimetei SRL „Comerț-Gaz” și a avocatul Svetlana Postoico, în interesele terței persoane SRL „Dominic”.

Nu s-au prezentat terțele persoane ÎM Regia „Autosalubritate” și Fadei Verlan, procedura de citare legală a participanților la proces fiind efectuată în modul corespunzător.

Din partea participanților la proces nu a parvenit nici o cerere de recuzare a membrilor completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, investit pentru examinarea prezentei cauze.

În cadrul ședinței de judecată a instanței de recurs, reprezentantul recurentului Consiliul Concurenței a susținut recursul în sensul declarat, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu adoptarea unei noi soluții de respingere a acțiunii depuse de SRL „Dominic”.

A accentuat faptul că pe parcursul efectuării controlului în vederea respectării legislației concurențiale de subiecții vizați în decizie, s-a confirmat faptul că SRL

„Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, la momentul depunerii ofertelor, nu erau societăți dependente, având administratori și fondatori distincți. Ofertanții au conlucrat, la momentul depunerii cererii de participare. Această concluzie se confirmă inclusiv și prin faptul că oferta de participare a fost transmisă de ÎM Regia „Autosalubritate” la adresa electronică a SRL „Dominic”, pe când cerere a depus și SRL „Comerț-Gaz”, care nu a fost înștiințat. Referitor la argumentul intimății, că la momentul depunerii nu ar fi deținut licență privind vânzarea gazului lichefiat angro, reprezentantul recurentului a obiectat prin faptul că aspectul dat ține de verificarea întrunirii condițiilor caietului de sarcini de către participanți și nu are importanță la depunerea ofertelor truate și propunerea prețului.

Avocatul Corneliu Chișilița, în interesele intimății SRL „Comerț-Gaz”, a solicitat respingerea recursului depus de Consiliul Concurenței, cu menținerea deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău.

A explicat că administratorul SRL „Comerț-Gaz” a acționat samavolnic, semnând oferta de participare din numele SRL „Dominic”, însă acest fapt nu poate fi incubat intimății, ori aceasta nu a acționat cu vinovăției și inacțiunile/acțiunile acestea nu cad sub prevederile Legii concurenței. Prin urmare, fără a fi o înțelegere între societăți, nu poate exista un acord anticoncurențial.

Totodată, a accentuat că SRL „Dominic” nu întrunea condițiile caietului de sarcini, respectiv nu poate fi pus la același nivel cu SRL „Comerț-Gaz”, ceea ce exclude întrunirea condițiilor pentru încălcarea prevederilor art. 5 alin. 3 lit. d) din Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012.

La rândul său, avocatul Svetlana Postoico, în interesele persoanei terțe SRL „Dominic”, a solicitat respingerea recursului depus de Consiliul Concurenței, cu menținerea deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, pe care o consideră legală și întemeiată.

Poziția expusă în instanța de recurs rezumă declarațiile și argumentele invocate în instanțele inferioare. A specificat că SRL „Dominic” nu putea participa la licitația respectivă deoarece nu avea licența ce i-ar permite vânzarea angro a gazului lichefiat. Prin urmare SRL „Dominic” nu trebuia admis la licitație.

Despre faptul participării cu ofertă la licitația organizată de către ÎM Regia „Autosalubritate” a aflat în rezultatul emiterii deciziei contestate. Acțiunile lui Fadei Verlan nu au fost coordonate cu organele de conducere a societății. Ultimul nu avea împuterniciri de a acționa în interesele SRL „Dominic”, astfel de împuterniciri a obținut ulterior. Cu toate acestea, nu cunoaște dacă ar fi existat careva acțiuni, proceduri disciplinare în vederea cercetării comportamentului lui Fadei Verlan, în cadrul SRL „Dominic”.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate, completul reține că prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art.257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art.258 alin.(3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul

administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Respectiv, procedura de contencios administrativ în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi examinată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, iar în partea materială urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ contestat, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019). Or, în speță procedura administrativă se referă la o activitate administrativă inițiată până la 01 aprilie 2019, aspect care determină că la caz se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 mai 2021. Actele cauzei nu atestă faptul când dispozitivul deciziei instanței de apel a fost notificată participanților al proces. Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de recurent la 08 iulie 2021 (f.d.86, vol.II), iar la 06 august 2021 a fost depus recurs motivat (f.d.86-99, vol.II). Astfel, recursul depus la 06 august 2021 este în termen.

La 19 august 2021, în adresa intimatului și terțelor persoane a fost expediată copia recursului motivat, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.120, vol. II). Însă, participanții nu și-au valorificat dreptul procedural și nu au depus referințe.

Audiind declarațiile părților și reprezentanților acestora prezenți la proces, studiind actele cauzei în raport cu argumentele invocate în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul Consiliului Concurenței, de a casa integral decizia din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 24 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei noi decizii, de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Comerț-Gaz” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe ÎM Regia „Autosalubritate”, SRL „Dominic” și Fadei Verlan, cu privire contestarea actului administrativ.

În motivarea soluției enunțate se rețin următoarele argumente.

Conform art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În corespundere cu art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În interpretarea coroborată a art. 244 alin. (2) cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Prin prisma art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și al hotărârii din 24 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, instanța de recurs constată că soluțiile emise de instanțele ierarhic inferioare sunt adoptate cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, motiv din care aceste soluții nu pot fi menținute.

Recapitulând esența litigiului în scopul verificării aplicării corecte a dreptului material și procedural, instanța de recurs reține starea de fapt constatată de instanțe și confirmată de părți.

Obiectul prezentului litigiu este anularea punctului 1 și 3 din decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, cu privire la constatarea încălcării prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) al Legii concurenței prin participarea cu oferte truate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 și aplicarea amenzii în mărime de 998 343,63 lei, reprezentând 2% din cifra de afaceri realizată în anul 2016 cu aplicarea factorului 1, în partea ce vizează SRL „Comerț-Gaz”.

Până a trece la analiza fondului, instanța de recurs reține că în procedura aceluiași complet de judecată se află cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Dominic” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Întreprinderea municipală Regia „Autosalubritate”, Societatea cu răspundere limitată „Comerț-Gaz” și Fadei Verlan, al cărei obiect este anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, în partea ce ține de constatarea încălcării prevederilor art. 5, alin. (3), lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin participarea cu oferte truate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 de către SRL „Dominic” și aplicarea amenzii de 2 571 671 lei, ce reprezintă 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1.

Dat fiind faptul că reclamanții sunt distincți, iar solicitările din acțiunile depuse se referă la anularea actului administrativ individual, în fiecare caz, doar în partea în care subiecții sunt vizați, membrii completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, nu au identificat temeieri de abținere de la examinarea prezentului litigiu.

Astfel, la data de 20 ianuarie 2016, de către ÎM Regia „Autosalubritate” a fost desfășurată licitația publică nr. xxx, pentru achiziția produselor petroliere propanbutan, la care s-au înregistrat operatorii economici SRL „Comerț-Gaz” și SRL

„Dominic”. În rezultatul evaluării și comparării ofertelor a fost desemnată câștigătoare SRL „Comerț-Gaz”, care a propus oferta cea mai favorabilă.

Potrivit specificațiilor de preț (F4.2) anexate la Darea de seamă nr. 02-2/16 privind achiziționarea bunurilor (serviciilor) în rezultatul licitației publice din 20 ianuarie 2016, SRL „Comerț-Gaz” a propus prețul pentru 1 tonă de gaz propan - butan de xxx lei, iar SRL „Dominic” - de xxx lei (f.d.94,95, vol.I). La rubrica semnături ale ofertelor, pentru SRL „Comerț-Gaz” a semnat Fadei Verlan, care deținea funcția de director, iar la aceeași rubrică, în calitate de semnatar pentru SRL „Dominic” este indicat directorul Vladimir Frenc.

Prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 11 din 30 mai 2017, s-a dispus inițierea investigațiilor referitoare la semnele încălcării prevederilor art. 5 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, participante la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016, organizată și desfășurată de către ÎM Regia „Autosalubritate” (f.d.82, vol.I).

În baza delegației de inspecție nr. 19 din 30 mai 2017 (f.d.96-97, vol.I) și a ordinului nr. 14 din 30 mai 2017, cu privire la efectuarea inspecției (f.d.98-99, vol.I), s-a dispus efectuarea inspecțiilor la SRL „Comerț-Gaz”, începând cu 30 mai 2017, dar care nu urmau să depășească 10 zile lucrătoare.

După cum rezultă din procesul-verbal privind efectuarea inspecției din 30 mai 2017, întocmit de controlorii Consiliului Concurenței, în prezența persoanei împuternicite Fadei Verlan, au fost ridicate: 1) licența seria xx nr. xxx eliberată la 18 martie 2015 valabilă până la data de 18 martie 2020, potrivit căreia SRL „Comerț-Gaz” a fost licențiată pentru genul de activitate „Importul și comercializarea cu ridicata a gazului lichefiat”; 2) licența seria xx nr. xxx eliberată la 02 octombrie 2014 potrivit căreia SRL „Comerț-Gaz” a fost licențiată pentru genul de activitate „Comercializarea cu amănuntul a gazului lichefiat la stațiile de alimentare certificate”; 3) buletinul de identitate a lui Fadei Verlan; 4) situațiile financiare pentru perioada anului 2016; 5) descifrarea contului contabil 123 (f.d.100-104, vol. I).

Potrivit înscrisurilor anexate, de pe aceeași adresă: mun. Chișinău, xxx, au fost ridicate și acte ce ar aparține SRL „Dominic” și anume: 1) licența seria xx nr. xxx eliberată la 29 ianuarie 2016 valabilă până la data de 29 ianuarie 2021, potrivit căreia SRL „Dominic” a fost licențiată pentru genul de activitate „Importul și comercializarea cu ridicata a gazului lichefiat”; 2) licența seria xx nr. xxx eliberată la 02 februarie 2013 potrivit căreia SRL „Dominic” a fost licențiată pentru genul de activitate „Comercializarea cu amănuntul a gazului lichefiat la stațiile de alimentare certificate”; 3) ordinul nr. xx din 05 august 2015 privind angajarea lui Fadei Verlan în funcție de inginer; 4) situațiile financiare pentru perioada anului 2016; 5) descifrarea contului contabil 123 din 01 ianuarie 2016 - 30 mai 2017.(f.d. 88-92, vol. I). De asemenea, s-a constatat că administratorul Vladimir Frenc se afla în concediu, iar prin ordinul nr. 4 din 16 februarie 2017 pentru o perioadă nedeterminată a fost numit ca persoană responsabilă și cu drept de semnătură la SRL „Dominic”- Fadei Verlan (f.d.116-119, vol. I).

Potrivit procesului-verbal privind efectuarea inspecției, a fost efectuată verificarea calculatorului de serviciu al inginerului-șef al SRL „Comerț-Gaz” și prin cumul inginer-șef la SRL „Dominic”, Veaceaslav Frecauțan. În calculator au fost depistate documente electronice ale ambelor societăți. La sediul SRL „Comerț-Gaz” se

afla și contabilitatea SRL „Dominic”, iar contabilă Colța Cristina a comunicat că toți patru contabili ai SRL „Comerț-Gaz” activează și la SRL „Dominic”.

Cu privire la licitația nr. xxx din 20 ianuarie 2016, organizată și desfășurată de către ÎM Regia „Autosalubritate”, Fadei Verlan a comunicat că a primit prin poșta electronică a SRL „Dominic” invitație de participare la licitație. În acest sens, el personal a întocmit, olograf ofertele de participare pentru SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” și le-a transmis împreună cu pachetele de documente către ÎM Regia „Autosalubritate”. Ulterior, peste aproximativ 3 zile a fost contactat telefonic de contabilă-șef a ÎM Regia „Autosalubritate”, care i-a comunicat că există o greșală în oferta de participare a SRL „Comerț-Gaz” și l-a invitat la sediul ÎM Regia „Autosalubritate”, unde contabilă-șef a întocmit și a tipărit la calculatorul său oferta de participare pentru SRL „Comerț-Gaz”, iar el doar a semnat și ștampilat oferta de participare.

Potrivit explicațiilor depuse de Verlan Fadei, SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” sunt societăți independente. La ultima activează în calitate de administrator și primește toate deciziile referitor la activitatea întreprinderii, inclusiv și decizia de a participa la licitația organizată și desfășurată de ÎM Regia „Autosalubritate”. La SRL „Dominic” a fost angajat prin cumul, în calitate de inginer, iar în baza ordinului nr. 4 din 16 februarie 2017 a fost împuternicit de directorul Vladimir Frenc cu dreptul de semnătură. Decizia de participare a SRL „Dominic” la licitația menționată a luat-o directorul Vladimir Frenc. Ofertele de participare la licitație SRL „Comerț-Gaz” și SRL „Dominic” le-a întocmit și semnat personal în calitate de director al SRL „Comerț-Gaz” și în calitate de reprezentant al SRL „Dominic”. La licitație personal nu a participat, fiind telefonat ulterior de contabilă ÎM Regia „Autosalubritate”, care i-a comunicat că SRL „Comerț-Gaz” a câștigat licitația (f.d. 105-108, vol. I).

În rezultatul inspecției a fost întocmit Raportul de investigație, prin care s-a propus constatarea încălcării prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, de către SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” prin participarea cu oferte truate în cadrul licitației publice nr. xxx din 20 ianuarie 2016, organizată și desfășurată de către ÎM Regia „Autosalubritate” cu aplicarea amenzilor SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, în conformitate cu prevederile art. 72 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 (f.d.74-80, vol.I).

Consiliul Concurenței a remis părților în cauză, Raportul asupra investigației inițiate prin Dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 11 din 30 mai 2017 pentru prezentarea de obiecții și propuneri pe baza acestuia (f.d.130, vol.I).

Conform listei participanților la ședința din 21 septembrie 2017 a Plenului Consiliului Concurenței pentru audierile în vederea examinării cazului inițiat prin dispoziția nr. 11 din 30 mai 2017, la ședință a participat Verlan Fadei (f.d.128, vol. I).

Instanța de recurs relevă că SRL „Comerț-Gaz” nu a depus observații la raportul de investigație.

Prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 a fost constată încălcarea prevederilor art. 5 alin. 3 lit. d) din Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012 prin participarea cu oferte truate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 de către întreprinderile SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”. S-a aplicat întreprinderii SRL „Dominic” (IDNO - 1002600005565), o amendă în mărime de 2 571 671 lei 00 bani, reprezentând - 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016,

cu aplicarea factorului 1. S-a aplicat întreprinderii SRL „Comerț-Gaz” (IDNO - 1004600040155), o amendă în mărime de 998 343,63 lei, reprezentând 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1 (f.d.74-80, vol.I).

Ulterior, prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-14 din 22 martie 2018, în baza notei Direcției Anticartel nr.DA-07/171 din 19 martie 2018 cu privire la efectuarea unor modificări în conținutul deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, în dispozitivul deciziei la pct.2, sintagma SRL „Dominic Gaz” s-a substituit cu sintagma SRL „Dominic” (f.d.81, vol. I).

Instanța de recurs menționează că potrivit actelor dosarului administrativ, decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 a fost comunicată SRL „Comerț-Gaz” la 12 decembrie 2017, (f.d.132,133 vol. I).

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prima instanță, la 24 martie 2020, s-a pronunțat în favoarea temeiniciei cererii de chemare în judecată depuse de SRL „Comerț-Gaz” și a anulat decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, în partea ce ține de constatarea încălcării prevederilor art. 5, alin. (3), lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, prin participarea cu oferte truate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 de către SRL „Comerț-Gaz” și aplicarea amenzii de 998 343,63 lei, ce reprezintă 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1. (f.d. 242, vol. I, 1-11, vol. II).

Examinând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, la 26 mai 2021 a respins cererea de apel înaintată de Consiliul Concurenței și a menținut hotărârea din 24 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a indicat că, la evaluarea gravității încălcării normelor materiale ale legislației concurențiale se iau în considerare, în special, natura faptei săvârșite, ponderea în cifra totală de afaceri a vânzărilor de produse realizate de întreprindere pe piața geografică relevantă de pe teritoriul Republicii Moldova care au legătură directă sau indirectă cu încălcarea (atunci când este posibilă o astfel de estimare), cotele de piață cumulate ale tuturor întreprinderilor participante, impactul încălcării pe piață (atunci când acesta poate fi măsurat), probabilitatea ca o operațiune de concentrare economică să fi fost interzisă dacă ar fi fost notificată.

Raportând dispozițiile legale la situația de fapt, instanța de apel a conchis că scopul Legii concurenței constă, inclusiv în contracararea practicilor anticoncurențiale și a concurenței neloiale, respectiv și a acordurilor anticoncurențiale, a practicilor concertate, etc, precum și a trucării ofertelor în vederea realizării prin intermediul licitațiilor sau altor forme de concurs de oferte a acordurilor anticoncurențiale ale întreprinderilor concurente referitoare la prețuri, la împărțirea piețelor, la sursele de aprovizionare sau la calitatea produselor. Totodată, realizarea măsurilor respective de contracarare, inclusiv sancționarea acestora, urmează a fi realizată în ordinea stabilită de lege și cu respectarea tuturor principiilor și asigurarea tuturor garanțiilor oferite de lege persoanelor investigate și/sau învinuite de comiterea unui delict anticoncurențial în vederea combaterii unor abuzuri în atingerea scopului legal, ce ar constitui ingerințe în drepturile și interesele persoanelor respective.

În acest context, instanța de apel a relevat că apelantului îi aparține sarcina pozitivă de probațiune în vederea dovedirii certe a întrunirii în acțiunile intimatului a elementelor delictului anticoncurențial imputat, respectiv a existenței acordului

anticoncurențial, respectiv că între părțile participante la licitația sus-indicată din 20 ianuarie 2016 a existat o înțelegere clară privind stabilirea prețului la serviciile și produsele expuse spre achiziționare la licitație cu scopul denaturării concurenței în contextul în care orice apreciere trebuie să fie fundamentată pe constatări obiective, bazate pe probe, urmând a fi înlăturate toate presupunerile.

Instanța de apel a stabilit că simplul fapt al semnării ofertelor vizate din numele ambelor întreprinderi de către aceeași persoană, Fadei Verlan și faptul că întreprinderile respective au sediul la aceeași adresă și contabil comun, nu reprezintă un temei suficient pentru a constata existența unui acord între întreprinderi în contextul în care pentru constatarea întrunirii în acțiunile persoanelor învinuite de comiterea delictului anticoncurențial se impune probarea întrunirii cumulative a următoarelor elemente: existența a cel puțin două întreprinderi sau asociații de întreprinderi care acționează la același nivel/niveluri, existența unor acorduri între acestea, a unei decizii ale asociațiilor de întreprinderi și orice practici concertate; urmând ca efectul acestor acorduri să fie succedată de împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței pe piața Republicii Moldova sau pe o parte a acesteia.

Instanța ierarhic inferioară a accentuat că în cazul dat, nu au fost prezentate probe privind existența unui acord între întreprinderile vizate, încheiat în vederea realizării scopului interzis de lege, iar activarea întreprinderilor pe aceeași adresă juridică și exercitarea atribuțiilor financiar-contabile de către același angajat nu este interzisă de lege și nu poate constitui un motiv concludent ce ar susține poziția apelantului cu privire la existența unui acord anticoncurențial.

A indicat că argumentele nominalizate ale apelantului nu sunt capabile decât să genereze anumite suspiciuni, însă în lipsa fortificării acestora prin probe pertinente, concludente, utile și admisibile, aceste suspiciuni nu sunt capabile să încadreze situația dedusă judecării în elementele constitutive ale delictului anticoncurențial imputat intimatului.

Mai mult decât atât, Colegiul a concluzionat că este insuficient ca întreprinderile vizate să-și fi exprimat voința comună de a se comporta pe piață într-un anumit mod, urmează a fi stabilită existența unei concordanțe de voințe cu privire la principiul restrângerii concurenței, condiție nerealizată în speță.

Instanța de apel a stabilit că apelantul a eșuat să demonstreze realizarea unei înțelegeri anticoncurențiale cu participarea de oferte trucate venite de la intimată în comun cu SRL „Dominic”.

De asemenea, a respins și argumentul apelantului referitor la faptul că nedeținerea de către SRL „Dominic” a unei licențe în domeniu ar denota că aceasta a avut doar intenția de a mima concurența, deoarece expunerea asupra acestui argument în prezenta cauză excedă limitele competenței instanței, în condițiile în care societatea dată are inițiat și pendinte un litigiu cu privire la contestarea aceleiași decizii.

Reieșind din cele expuse mai sus, instanța de apel a constatat întrunirea în speță a condițiilor de admitere a acțiunii în contencios administrativ înaintate de SRL „Comerț-Gaz” și, astfel, legalitatea hotărârii primei instanțe. Respectiv, Colegiul a ajuns la concluzia privind respingerea apelului declarat de Consiliul Concurenței.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la

caz și criticile aduse de recurentul Consiliul Concurenței, ajunge la concluzia că soluția dată de către instanțele ierarhic inferioare contravine circumstanțelor cauzei și fiind adoptată cu aprecierea incorectă a materialului probator și interpretarea eronată a normelor de drept material. Or, o astfel de soluție rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine stabilirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele. Concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare la data adoptării actului care se contestă în speță), contenciosul administrativ ca instituție juridică avea drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Articolul 2 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 coroborat cu Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de acele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, definesc actul administrativ ca manifestarea juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Totodată, conform dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare la data adoptării actului contestat), persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă, sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

Conform art. 47 alin. (1) și (2) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, deciziile și prescripțiile Consiliului Concurenței, precum și ordinele prevăzute la art.56 alin.(1) pot fi atacate, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea acestora de către părți, nemijlocit în instanța de contencios administrativ competentă, fără a fi necesară depunerea unei cereri prealabile. Dispozițiile prevăzute la art.46 alin.(4) se

atacă numai odată cu decizia sau prescripția adoptată în cazul respectiv, cu excepția prescripțiilor prin care se impun măsuri interimare.

Referitor la respectarea procedurii de depunere a acțiunii, instanța de recurs reține că decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 a fost emisă la 30 noiembrie 2017 și a fost comunicată SRL „Comerț-Gaz” la 12 decembrie 2017, (f.d.132,133 vol. I). La 09 ianuarie 2018, Societatea cu răspundere limitată „Comerț-Gaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței prin care a solicitat anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017.

Prin urmare, reclamanta a contestat decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 cu respectarea termenului de 30 de zile de la comunicare.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale citate, instanța de recurs constată că, reclamanta a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, din care motive instanța de recurs va trece la analiza fondului cauzei.

Referitor la substanța problemei disputate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că potrivit art. 5 alin. (1), 3 lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 (în redacția în vigoare în perioada pertinentă speței), sunt interzise, fără a fi necesară o decizie prealabilă în acest sens, orice acorduri între întreprinderi sau asociații de întreprinderi, orice decizii ale asociațiilor de întreprinderi și orice practici concertate (denumite în continuare acorduri) care au ca obiect sau efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței pe piața Republicii Moldova sau pe o parte a acesteia. Acordurile anticoncurențiale sunt, în special, cele îndreptate spre: d) participarea cu oferte truate la licitații sau la orice alte forme de concurs de oferte.

Prevederile art.5 alin.(1) al Legii, interzic cooperarea anticoncurențială realizată fie prin acord între întreprinderi, fie prin decizia unei asociații, fie prin practică concertată.

Totodată, conform art.52 alin.(3) al Legii concurenței nr.183 din 11.07.2012, în procedura de examinare a presupuselor cazuri de încălcare a legislației concurențiale, sarcina probei încălcării îi revine Consiliului Concurenței.

Respectiv, Consiliul Concurenței urma să probeze că acordul orizontal întrunește condițiile regulii de interzicere din art.5 din Lege.

Conform pct. 7 din Regulamentul privind evaluarea acordurilor orizontale anticoncurențiale, aprobat prin hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 14 din 30.08.2013, Acordurile orizontale se vor evalua în două etape:

1) la prima etapă se determină faptul dacă un acord orizontal între întreprinderi are un obiect anticoncurențial, în special dacă acordul în cauză constituie sau nu constituie un cartel dur, sau dacă acordul orizontal respectiv are efecte restrictive reale sau potențiale asupra concurenței;

2) la etapa a doua, în cazul în care s-a dovedit, că acordul orizontal restrânge concurența în sensul art.5 alin.(1) al Legii și, în același rînd, nu este un cartel dur, se stabilesc avantajele aduse de acest acord concurenței și se evaluează dacă acestea compensează efectele restrictive asupra concurenței. În cazul în care avantajele aduse de acord concurenței, compensează efectele restrictive ale acestuia asupra concurenței,

respectivul acord poate fi exceptat de la interdicția stabilită la art.5 alin.(1) al Legii conform art.6 al Legii.

Conform pct. 11 din Regulamentul sus-indicat, pentru a stabili dacă un acord are un obiect anticoncurențial se va ține cont de conținutul acordului, obiectivele acestuia și, după caz, de contextul în care acordul se aplică sau urmează a fi aplicat și de conduita părților pe piață. Modalitatea concretă de punere în aplicare a unui acord poate indica o restricție prin obiect și în cazul în care aceasta nu este stipulată în mod expres în acord.

Potrivit art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 (în redacția în vigoare în perioada pertinentă speței), constituie un cartel dur acordul anticoncurențial orizontal, cu excepția acordului de importantă minoră, care, în mod direct sau indirect, izolat sau în combinație cu alți factori aflați sub controlul părților, are ca obiect participarea cu oferte truate la licitații sau la alte forme de concurs de oferte.

Articolul 4 al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, definește trucarea ofertelor ca fiind realizarea, prin intermediul licitațiilor sau altor forme de concurs de oferte, a acordurilor anticoncurențiale ale întreprinderilor concurente referitoare la prețuri, la împărțirea piețelor, la sursele de aprovizionare sau la calitatea produselor.

Reieșind din cadrul legal, instanța de recurs denotă că acordurile orizontale pot restrânge concurența, în special, prin limitarea posibilității părților de a concura una cu cealaltă sau cu terți în calitate de întreprinderi independente sau cu părți la alte acorduri, solicitarea părților să pună la dispoziție active astfel încât capacitatea lor de a lua decizii în mod independent să fie diminuată considerabil, afectarea intereselor financiare ale părților și/sau divulgarea de informații strategice, atingerea unui grad semnificativ de suportare în comun a costurilor.

În corespundere cu art. 56 alin. (1) și (2) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 (în redacția în vigoare în perioada pertinentă speței), în scopul efectuării investigațiilor dispuse conform art. 55, Consiliul Concurenței poate să efectueze inspecțiile necesare la întreprinderi și la asociații de întreprinderi.

Efectuarea inspecțiilor este dispusă prin ordin emis de președintele Consiliului Concurenței, în care se indică scopul și obiectul inspecției, data la care începe inspecția și sancțiunile prevăzute la art. 68-70 și 76, precum și dreptul de a ataca ordinul în instanța de judecată. Inspecția este exercitată de către angajații Consiliului Concurenței, cu excepția debutanților, numai dacă există indicii că pot fi găsite documente sau pot fi obținute informații considerate necesare pentru investigația presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale, inițiată prin dispoziție a Plenului Consiliului Concurenței, fapt care nu necesită a fi demonstrat subiectului supus inspecției.

În baza delegației de inspecție nr. 19 din 30 mai 2017 (f.d.96-97, vol.I) și a ordinului nr. 14 din 30 mai 2017, cu privire la efectuarea inspecției (f.d.98-99, vol.I), s-a dispus efectuarea inspecțiilor la SRL „Comerț-Gaz”, începând cu 30 mai 2017, dar care nu urmau să depășească 10 zile lucrătoare.

În rezultatul inspecției a fost întocmit Raportul de investigație, prin care s-a propus constatarea încălcării prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, de către SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” prin participarea cu oferte truate în cadrul licitației publice nr. xxx din 20 ianuarie 2016, organizată și

desfășurată de către ÎM Regia „Autosalubritate” cu aplicarea amenzilor SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, în conformitate cu prevederile art. 72 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 (f.d.74-80, vol.I).

Consiliul Concurenței a remis părților în cauză, Raportul asupra investigației inițiate prin Dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 11 din 30 mai 2017 pentru prezentarea de obiecții și propuneri pe baza acestuia (f.d.130, vol.I).

Potrivit art. 59 alin. (5)-(7) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, în cazul în care consideră necesar, părțile pot menționa în observațiile lor scrise temeiul legal și faptele pe care le cunosc și care sunt pertinente pentru apărarea lor împotriva pretențiilor înaintate de Consiliul Concurenței. Părțile pot anexa orice documente relevante care dovedesc faptele menționate și pot propune să fie audiate persoane care ar putea confirma faptele prezentate în observațiile lor. Raportul de investigație, împreună cu observațiile prezentate de părți și cu materialele întregului dosar al cauzei, se predă de către raportor secretariatului Plenului Consiliului Concurenței pentru audieri și, după caz, pentru adoptarea deciziei respective. Consiliul Concurenței poate solicita de la orice persoană, inclusiv de la o autoritate a administrației publice, să-și expună în scris punctul de vedere asupra raportului de investigație.

Conform art. 65 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 (în redacția în vigoare în perioada pertinentă speței), după examinarea observațiilor făcute de părți asupra raportului de investigație și, după caz, după desfășurarea audierilor, Plenul Consiliului Concurenței decide adoptarea unei decizii sau prescripții în temeiul art. 41 alin. (1) lit. h)-l) și u).

Instanța de recurs relevă că SRL „Comerț-Gaz” nu a depus observații la raportul de investigație.

Prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 a fost constată încălcarea prevederilor art. 5 alin. 3 lit. d) din Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012 prin participarea cu oferte trucate la licitația publică nr. xxx din 20 ianuarie 2016 de către întreprinderile SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”. S-a aplicat întreprinderii SRL „Dominic” (IDNO - 1002600005565), o amendă în mărime de 2 571 671 lei 00 bani, reprezentând - 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1. S-a aplicat întreprinderii SRL „Comerț-Gaz” (IDNO - 1004600040155), o amendă în mărime de 998 343,63 lei, reprezentând 2 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1 (f.d.74-80, vol.I).

Ulterior, prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-14 din 22 martie 2018, în baza notei Direcției Anticartel nr.DA-07/171 din 19 martie 2018 cu privire la efectuarea unor modificări în conținutul deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, în dispozitivul deciziei la pct.2, sintagma SRL „Dominic Gaz” s-a substituit cu sintagma SRL „Dominic” (f.d.81, vol. I).

Analizând circumstanțele cauzei, prin prisma normelor de drept relevante speței, instanța de recurs apreciază ca fiind demonstrată încălcarea dispoziției art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, de către partea reclamantă SRL „Comerț-Gaz”, or informația din decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017 potrivit căreia ofertele de participare ale întreprinderilor SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” la licitația nr. xxx din 20 ianuarie 2016 organizată de ÎM Regia „Autosalubritate” au fost întocmite, semnate și prezentate de una și aceeași persoană - Verlan Fadei, a fost probată și prin materialele cauzei.

După cum rezultă din procesul-verbal privind efectuarea inspecției din 30 mai 2017, întocmit de controlorii Consiliului Concurenței, despre licitația nr. xxx din 20 ianuarie 2016, organizată și desfășurată de către ÎM Regia „Autosalubritate”, lui Fadei Verlan i s-a comunicat prin poșta electronică a SRL „Dominic”. SRL „Comerț-Gaz” nu a recepționat invitație de participare la licitație. În acest sens, Fadei Verlan personal a întocmit ofertele de participare pentru SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” și le-a transmis împreună cu pachetele de documente către autoritatea contractantă. Ulterior, peste aproximativ 3 zile a fost contactat telefonic de contabilă-șef a ÎM Regia „Autosalubritate”, care i-a comunicat că există o greșeală în oferta de participare a SRL „Comerț-Gaz” și l-a invitat la sediul ÎM Regia „Autosalubritate”.

Potrivit explicațiilor depuse de Verlan Fadei, întreprinderile SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” sunt independente, la ultima activează în calitate de administrator și primește toate deciziile referitor la activitatea întreprinderii, inclusiv și decizia de a participa la licitația organizată și desfășurată de ÎM Regia „Autosalubritate”. La SRL „Dominic” a fost angajat prin cumul, în calitate de inginer, iar în baza ordinului nr. 4 din 16 februarie 2017 a fost împuternicit de directorul Vladimir Frenc cu dreptul de semnătură. Decizia de participare a SRL „Dominic” la licitația menționată a luat-o directorul Vladimir Frenc. Ofertele de participare la licitație SRL „Comerț-Gaz” și SRL „Dominic” le-a întocmit și semnat personal în calitate de director al SRL „Comerț-Gaz” și în calitate de reprezentant al SRL „Dominic”. La licitație personal nu a participat, fiind telefonat ulterior de contabilă ÎM Regia „Autosalubritate”, care i-a comunicat că a câștigat licitația SRL „Comerț-Gaz” (f.d.105-108, vol.I).

Instanța de recurs reține și raționamentele Consiliului care nu au fost infirmate de către părți, și anume că Ceban Tatiana Anton exercită funcția de contabil-șef la ambele întreprinderi, iar adresa unde își desfășoară activitatea SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” este identică: mun. Chișinău, bd. Grigore Vieru 22/5. La sediul respectiv s-a constatat existența mai multor mape de lucru cu înscrisurile SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz”, iar la momentul desfășurării licitației nr. xxx din 20 ianuarie 2016, SRL „Dominic” nu ar fi avut eliberată licență de activitate pentru importul și comercializarea cu ridicata a gazului lichefiat de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (f.d. 74-80, vol.I).

În aceste circumstanțe, este argumentată concluzia Consiliului Concurenței că societățile vizate din start au avut intenția de a participa doar cu scopul de a mima concurența și de a favoriza câștigarea licitației de către SRL „Comerț-Gaz”.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că potrivit cadrului normativ aplicabil speței nu este reglementată expres forma care ar trebui să o îmbrace acordul anticoncurențial. Înțelegerea poate fi scrisă, orală, expresă sau tacită.

Prin urmare, pentru constatarea încălcării art. 5 din Legea concurenței, nu este necesar un acord clar, formalizat între concurenți, acesta poate fi dedus din comportamentul părților.

Astfel, în cadrul participării la procedurile de achiziții publice, fiecare întreprindere trebuie să-și stabilească în mod independent propria politică comercială pe care intenționează să o adopte pe o piață. Întreprinderile au dreptul să se adapteze, în mod inteligent, la cerințele pieței, însă le este interzis strict orice contact, direct sau

indirect, al cărui obiect sau efect este fie să influențeze comportamentul pe piață al unui concurent actual sau potențial, fie să divulge unui asemenea concurent linia de comportament pe care ei s-au decis să îl adopte sau pe care intenționează să îl adopte pe piață.

Prin urmare, pentru ca un acord anticoncurențial să existe, conform pct. 29 al Regulamentului privind evaluarea acordurilor orizontale anticoncurențiale adoptat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 14/2013, este suficient contactul direct sau indirect între concurenți, prin care întreprinderile să-și fi exprimat intenția lor comună de a se comporta pe piață într-un anumit mod.

Respectiv, Verlan Fadei, fiind administrator la întreprinderea SRL „Comerț-Gaz” și angajat la întreprinderea SRL „Dominic” nu avea careva impedimente de a cunoaște și/sau de a influența comportamentul SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” în cadrul procedurii de licitație din 20 ianuarie 2016, cu atât mai mult că, Verlan Fadei recunoaște că a depus ofertele din numele ambelor întreprinderi.

Mai mult ca atât, potrivit specificațiilor de preț (F4.2) anexate la Darea de seamă nr. 02-2/16 privind achiziționarea bunurilor (serviciilor), la rubrica semnături ale ofertelor, pentru SRL „Comerț-Gaz” a semnat Fadei Verlan, care deținea funcția de director, iar la aceeași rubrică, în calitate de semnatar pentru SRL „Dominic” este indicat directorul Vladimir Frenc (f.d.94,95, vol.I).

În acest sens nu pot fi reținute alegațiile reclamantei că Verlan Fadei nu ar fi fost în drept de a depune ofertele de participare în lipsa unei decizii a asociaților SRL „Comerț-Gaz”, or potrivit art. 71 alin. (1) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, nr. 135-XVI din 14.06.2007, administratorul este în drept: a) să efectueze actele de gestiune a societății, necesare atingerii scopurilor prevăzute în actul de constituire și în hotărârile adunării generale a asociaților; b) să reprezinte fără procură societatea în raporturile cu organele statului, cu terții și în instanțele de judecată; c) să elibereze altor persoane mandat în numele societății; d) să exercite alte împuterniciri atribuite de adunarea generală a asociaților sau de consiliul societății conform competenței lor.

Ține de obligația reclamantei să probeze depășirea împuternicirilor de către administratorul societății, însă astfel de probe nu au fost prezentate. Mai mult ca atât, reieșind din art. 73 din Legea privind societățile cu răspundere limitată, societatea sau orice asociat poate cere, în numele societății, doar repararea prejudiciilor cauzate acesteia, în situația în care administratorul a încălcat limitele împuternicirilor stabilite prin actul de constituire ori, dacă acesta nu prevede altfel, de către adunarea generală a asociaților.

Reieșind din sarcina probațiunii, Consiliul Concurenței a prezentat probe pertinente prin care a demonstrat coordonarea acțiunilor întreprinderilor SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” în vederea participării la licitația din 20 ianuarie 2016 cu oferte truate.

Respectiv, este eronată concluzia instanțelor inferioare că nu a fost probat de către Consiliul Concurenței faptul că între părțile participante la licitația din 20 ianuarie 2016 a existat o înțelegere clară privind stabilirea prețului la serviciile și produsele ce urmau a fi livrate cu scopul denaturării concurenței, iar faptul că din numele ambelor întreprinderi a acționat una și aceeași persoană - Verlan Fadei, nu reprezintă în sine temei suficient de a constata existența unui acord între întreprinderi.

Or, concluzia recurentului-pârât s-a bazat nu doar pe faptul că ambele oferte au fost semnate de una și aceeași persoană, ci pe totalitatea probelor acumulate în urma investigației, precum și prin declarațiile lui Verlan Fadei, depuse în cadrul audierilor.

Instanța de recurs nu va aprecia ca viabil nici argumentul instanțelor că la momentul prezentării ofertelor pentru participarea la licitația din 20 ianuarie 2016 ambele întreprinderi au fost controlate de aceeași persoană, or însuși Verlan Fadei confirmă faptul că la momentul depunerii ofertelor, societățile SRL „Dominic” și SRL „Comerț-Gaz” erau întreprinderi independente în sensul Legii concurenței. La momentul desfășurării licitației în litigiu, administrator și fondator la întreprinderea SRL „Dominic” era Frenc Vladimir, iar la SRL „Comerț - Gaz” fondator era Larisa Botnaru și administrator Verlan Fadei, iar la procedura de achiziții publice, societățile au depus oferte la licitația organizată în calitate de concurenți (f.d.122-127, vol. I).

Referitor la concluzia instanței de apel că pentru constatarea încălcării art. 5 din Legea concurenței este necesar ca acordurile să aibă ca efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței de piața Republicii Moldova sau pe o parte a acesteia, se relevă că, întrucât participarea cu oferte trucate reprezintă o restricționare gravă a concurenței prin obiect și cade sub incidența prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței, nu este nevoie de a se demonstra efectele acestora pe piața în cauză, or acestea se prezumă de la sine. Cartelurile dure sunt cele mai grave acorduri anticoncurențiale care prin natura lor sunt dăunătoare pentru buna funcționare a concurenței normale, au capacitatea de a împiedica, restrânge sau denatura concurența, adică au efecte negative asupra concurenței.

În sensul art. 7 din Legea concurenței, prin natura cartelurilor dure, ca fiind cele mai grave acorduri anticoncurențiale, se prezumă că acestea, prin obiectul lor, au capacitatea de a împiedica, restrânge sau denatura concurența și nu trebuie demonstrate efectele reale asupra pieței.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decelează că instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat prevederile citate supra, iar probele pe care se fundamentează concluziile Consiliului Concurenței sunt suficient de precise și coerente astfel încât să stabilească, că între SRL „Dominic” și SRL „Comerț - Gaz” a avut loc un schimb de informații care se află în sfera de aplicare a art. 5 alin. (1) lit. d) și art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Reieșind din cadrul legal, în coraport cu circumstanțele de fapt, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017, prin care s-a constatat încălcarea art. 5 alin. 3 lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, de către SRL „Comerț-Gaz” este emisă în corespundere cu legea și nu urmează a fi anulată.

Conform art. 71 lit. a) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să aplice, prin decizie, întreprinderilor amenzi în cazul în care, în mod intenționat sau din neglijență, aceste întreprinderi: a) încalcă prevederile art.5 și 11.

Articolul 72 alin. (1)-(3) lit. c) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 prevede că nivelul de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale

legislației concurențiale se determină în funcție de gravitatea și durata faptei. Nivelul de bază se obține prin înmulțirea procentului determinat în funcție de gradul de gravitate cu factorul aferent duratei încălcării. La evaluarea gravității încălcării normelor materiale ale legislației concurențiale se iau în considerare, în special, natura faptei săvârșite, ponderea în cifra totală de afaceri a vânzărilor de produse realizate de întreprindere pe piața geografică relevantă de pe teritoriul Republicii Moldova care au legătură directă sau indirectă cu încălcarea (atunci când este posibilă o astfel de estimare), cotele de piață cumulate ale tuturor întreprinderilor participante, impactul încălcării pe piață (atunci când acesta poate fi măsurat), probabilitatea ca o operațiune de concentrare economică să fi fost interzisă dacă ar fi fost notificată. (3) Nivelul de bază al amenzii calculat pentru gravitatea faptei constituie: c) de la 2% până la 4% din cifra totală de afaceri, în sensul art.67, pentru faptele de gravitate mare: acordurile orizontale de tipul cartelurilor dure; încălcările prevăzute la art.71 lit.d), e) și f) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței, în urma desfășurării unei investigații, poate adopta o decizie prin care va declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial; încălcările prevăzute la art.11 care au avut consecințe deosebit de grave pentru piață, producând efecte pe zone întinse ale acesteia.

Ținând cont de faptul că Consiliul Concurenței a stabilit în acțiunile SRL „Dominic” un acord anticoncurențial orizontal de tip cartel dur, instanța de recurs relevă că, această circumstanță reprezintă faptă de gravitate mare și urmează a fi sancționată cu amendă în mărime de la 2% până la 4% din cifra totală de afaceri.

Luând în considerare circumstanțele stabilite și comportamentul părților, Consiliul Concurenței întemeiat a stabilit cuantumul amenzii în mărime de 2 procente din cifra de afaceri, conducându-se la aplicarea sancțiunii de dreptul discreționar acordat de legiuitor.

De asemenea, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul reclamantei precum că la calcularea cuantumului amenzii, Consiliul Concurenței urma să stabilească mărimea amenzii din profitul anual, or art. 72 alin. (3) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 prevede expres că nivelul de bază al amenzii calculat pentru gravitatea faptei constituie de la 2% până la 4% din cifra totală de afaceri.

Articolul 2 al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 definește cifra totală de afaceri ca fiind valoarea totală a vânzărilor de produse realizată de o întreprindere în cursul perioadei de gestiune. Cifra totală de afaceri este asimilată: a) cu suma veniturilor aferente dobânzilor și suma veniturilor neaferente dobânzilor - pentru bănci, instituțiile care acordă împrumuturi; b) cu valoarea totală a primelor brute subscrise, inclusiv de reasigurare - pentru societățile de asigurări.

Totodată, legiuitorul a definit profitul la pct.11 al SNC 8 „Profitul (pierderea) net (ă) al (a) perioadei de gestiune, erorile esențiale și modificările politicii de contabilitate”, conform căruia profitul (pierderea) net (ă) al (a) perioadei de gestiune aferent (e) conține următoarele elemente care trebuie prezentate în Raportul privind rezultatele financiare: (a) rezultatul din activitatea economico-financiară (ordinară): profit (pierdere); (b) rezultatul excepțional: profit (pierdere).

Prin urmare, instanța de recurs conchide că legiuitorul a diferențiat cifra totală de afaceri de profitul unei persoane juridice cu scop lucrativ. Iar, Consiliul Concurenței corect a stabilit mărimea amenzii din cifra totală de afaceri a reclamantei din anul în

care a avut loc încălcarea, prin prisma art. 72 al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

Astfel, instanța de recurs consideră recursul depus de Consiliul Concurenței întemeiat și analizând actele cauzei în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe, menținută de instanța de apel contravine circumstanțelor cauzei.

Dezideratele relevate supra reliefează incertitudinea concluziei date de instanțele inferioare, motiv din care se deduce că acestea au judecat formal cauza, fapt ce constituie o violare a articolului 6 § 1 CEDO și a dreptului litiganților la un proces echitabil, care prin prisma articolului 238 din Codul administrativ, aveau o speranță că instanța de apel se va pronunța asupra tuturor motivelor invocate.

Prin cumulul raționamentelor descrise supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia privind netemeinicia acțiunii în procedura contenciosului administrativ, depusă de SRL „Comerț-Gaz” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Întreprinderea municipală Regia „Autosalubritate”, Societatea cu răspundere limitată „Dominic” și Fadei Verlan, cu privire contestarea actului administrativ, prin care a solicitat anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-60 din 30 noiembrie 2017.

Finalmente, Colegiul învederează că soluția asupra fondului cauzei, la care a ajuns instanța de recurs, este compatibilă cu prevederile articolului 6 § 1 CEDO, fiind prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, potrivit căruia examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Din considerentele menționate și având în vedere că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au dat o apreciere corectă în ansamblu raportului juridic în litigiu, prin prisma cadrului legal aplicabil în speță și circumstanțelor constatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Consiliul Concurenței, de a casa decizia din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 24 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani cu emiterea unei noi decizii privind respingerea cererii de chemare în judecată depuse de Societatea cu răspundere limitată „Comerț-Gaz” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Întreprinderea municipală Regia „Autosalubritate”, Societatea cu răspundere limitată „Dominic” și Fadei Verlan, cu privire contestarea actului administrativ.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Consiliul Concurenței.

Se casează integral decizia din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 24 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Comerț-Gaz” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe

Întreprinderea municipală Regia „Autosalubritate”, Societatea cu răspundere limitată „Dominic” și Fadei Verlan, cu privire contestarea actului administrativ și se emite o nouă decizie, prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Comerț-Gaz” împotriva Consiliului Concurenței, persoane terțe Întreprinderea municipală Regia „Autosalubritate”, Societatea cu răspundere limitată „Dominic” și Fadei Verlan, cu privire contestarea actului administrativ, ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

Aliona Miron